Lietas Nr. A420267515
Lietas arhīva Nr. A42-02675-15/27

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2015.gada 1.decembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā
tiesnese A.Pūcīte,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2015.gada 13.jūlija lēmuma Nr.22.11/L-28426 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Nodokļu pārvaldes Rīgas klientu apkalpošanas un reģistrācijas daļas vadītāja 2015.gada 12.jūnija lēmumu Nr.8.67.1/98445 *(lietas 22 – 23.lapa)* (turpmāk – Sākotnējais lēmums) nolemts pieteicēju /pers. A/ iekļaut riska personu sarakstā.

Pieteicējs apstrīdēja Sākotnējo lēmumu *(lietas 19.lapa)*.

[2] Ar VID 2015.gada 13.jūlija lēmumu Nr.22.11/L-28426 *(lietas 6. – 11.lapa)* (turpmāk – Lēmums) Sākotnējais lēmums atzīts par tiesisku, norādot, ka pieteicējs bija vienīgā SIA „/Nosaukums A/" amatpersona, cita starpā būdams atbildīgs par minētās sabiedrības nodokļu aprēķināšanu, nomaksu, kā arī informācijas sniegšanu VID. Pieteicējs neiesniedza VID pieprasīto informāciju par SIA „/Nosaukums A/" saimniecisko darbību un sabiedrība tika izslēgta no VID pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) maksātāju reģistra. Tādējādi iestājās likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 31.punkta „c" apakšpunktā minētie apstākļi pieteicēja iekļaušanai riska personu grupā.

[3] Pieteicējs iesniedza tiesā pieteikumu par Lēmuma atcelšanu *(lietas 3. – 4.lapa)*, norādot, ka SIA „/Nosaukums A/" kopš 2009.gada neveic saimniecisko darbību, līdz ar to nav informācijas, par ko pieteicējs varētu atskaitīties VID. Pieteicēja ieskatā informācija par sabiedrības saimniecisko darbību ir jāiesniedz VID, ja tāda vispār tiek veikta, turklāt normatīvie akti neļauj pašai sabiedrībai apturēt tās saimniecisko darbību periodā, kad tā netiek veikta. Lēmums ir pieņemts, neievērojot Administratīvās procesa likuma pamatprincipus.

[4] VID rakstveida paskaidrojumos par pieteikumu *(lietas 15.lapa)* norāda, ka uzskata pieteikumu par nepamatotu un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[5] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 112.[1]panta pirmo daļu administratīvās lietas izskatīšana notiek rakstveida procesā bez tiesas sēdes, ja likumā nav noteikts citādi.

Pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa konstatē, ka procesa dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu mutvārdu procesā un nepastāv citi šķēršļi lietas izskatīšanai rakstveida procesā, tādējādi tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un tādēļ nav apmierināms.

[7] Izskatāmajā lietā ir strīds par to, vai VID pamatoti ir iekļāvis pieteicēju riska personu sarakstā.

[8] Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 31.punkts noteic, ka riska persona ir fiziskā persona, kas atbilst vismaz vienam no šādiem kritērijiem:

a) persona ir piekritusi ieņemt komercsabiedrības valdes locekļa amatu bez nolūka veikt komercdarbību,

b) personas deklarētās dzīvesvietas adrese atbilst šā panta 30.punktā minētajam terminam „riska adrese",

c) persona ir vai ir bijusi amatpersona komercsabiedrībā un tās amata pienākumu pildīšanas laikā ir iestājušies apstākļi, kas bija par pamatu komercsabiedrības saimnieciskās darbības apturēšanai, un no dienas, kad Valsts ieņēmumu dienests ir pieņēmis lēmumu par komercsabiedrības saimnieciskās darbības apturēšanu, nav pagājuši divi gadi,

d) persona, kurai saimnieciskās darbības veikšanas rezultātā ir izveidojušies nokavētie nodokļu maksājumi, kas pārsniedz 7 000 *euro*, ja to samaksas termiņš normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nav pagarināts vai nav iesniegts maksātnespējas procesa pieteikums tiesā, Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā ir tiesiski apstiprināts akts par piedziņas neiespējamību un nav pagājuši trīs gadi no nodokļu samaksas termiņa dienas,

e) persona ir vai ir bijusi amatpersona komercsabiedrībā, un tās amata pienākumu pildīšanas laikā komercsabiedrībai ir izveidojušies nokavētie nodokļu maksājumi, kas pārsniedz 15 000 *euro*, ja to samaksas termiņš normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nav pagarināts vai komercsabiedrība nav iesniegusi maksātnespējas procesa pieteikumu tiesā, Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā ir tiesiski apstiprināts akts par piedziņas neiespējamību un nav pagājuši trīs gadi no nodokļu samaksas termiņa dienas.

Tādēļ persona par riska personu atzīstama gadījumā, ja tā atbilst kādam no minētajā tiesību normā iekļautajiem nosacījumiem.

[9] Lēmums ir pamatots ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 31.punkta „c" apakšpunktu.

Līdz ar to tiesai ir jāpārbauda, vai pastāv minētajā tiesību normā noteiktie faktiskie apstākļi pieteicēja atzīšanai par riska personu.

Lai atzītu, ka pieteicējs atbilst šīs normas nosacījumiem, tiesai jāpārbauda:

1) vai pieteicējs ir bijis komercsabiedrības amatpersona;

2) vai laikā, kad pieteicējs bija sabiedrības amatpersona, komercsabiedrībai bija iestājušies apstākļi, kas bija par pamatu komercsabiedrības saimnieciskās darbības apturēšanai;

3) vai no dienas, kad VID pieņēma lēmumu par komercsabiedrības darbības apturēšanu, nav pagājuši divi gadi.

[10] No lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāko.

[10.1] Ar publiski pieejamo Komercreģistra informāciju apstiprinās, ka pieteicējs laikā no 2003.gada 11.marta līdz 2015.gada 30.jūlijam bija vienīgā SIA „/Nosaukums A/" amatpersona ar tiesībām sabiedrību pārstāvēt atsevišķi.

[10.2] Tāpat no lietas materiāliem izriet, ka 2015.gada 21.janvārī VID ir pieņēmis lēmumu Nr.8.72.2/L-2317 par SIA „/Nosaukums A/" saimnieciskās darbības apturēšanu *(lietas 24.lapa)*. Tiesa, sazinoties ar VID, ir konstatējusi *(lietas 32.lapa)*, ka sabiedrība minēto lēmumu nav apstrīdējusi, tāpat, pārbaudot Tiesu informācijas sistēmā esošo informāciju, ir konstatējams, ka minētais lēmums nav pārsūdzēts tiesā. Tādējādi ir konstatējams, ka VID 2015.gada 21.janvāra lēmums Nr.8.72.2/L-2317 ir stājies spēkā un kļuvis neapstrīdams.

[10.3] Tiesa konstatē, ka no VID 2015.gada 21.janvāra lēmuma Nr.8.72.2/L-2317 par SIA „/Nosaukums A/" saimnieciskās darbības apturēšanu līdz Sākotnējā lēmuma pieņemšanai 2015.gada 12.jūnijā ir pagājuši nepilni pieci mēneši, kas ir mazāk, nekā normā noteiktais maksimālais pieļaujamais termiņš.

[11] Ņemot vērā iepriekš konstatēto ir secināms, ka ir izpildījušies visi likumā „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 31.punkta „c" apakšpunktā noteiktie priekšnoteikumi, lai pieteicēju iekļautu riska personu sarakstā, proti, pieteicējs bija SIA „/Nosaukums A/" vienīgā amatpersona, sabiedrības darbības apturēšanas brīdī, sabiedrības saimnieciskā darbība tika apturēta, kā arī no lēmuma par sabiedrības darbības apturēšanu līdz Sākotnējā lēmuma pieņemšanai nebija pagājuši divi gadi.

[12] Pieteicējs pieteikumā ir norādījis, ka SIA „/Nosaukums A/" VID nesniedza atskaites, jo faktiski nenodarbojās ar saimniecisko darbību, proti, sabiedrībai nebija VID faktiski sniedzamās informācijas. Tādējādi SIA „/Nosaukums A/" nav sniegusi informācija ļaunprātīgu nolūku dēļ, secīgi arī pieteicējs nav iekļaujams riska personu sarakstā.

Kā jau tiesa norādīja iepriekš, pieteicējs no 2003.gada 11.marta līdz pat 2015.gada 30.jūlijam bija SIA „/Nosaukums A/" vienīgā paraksttiesīgā amatpersona (valdes loceklis), tātad viņa pienākums atbilstoši Komerclikuma 221.panta pirmās daļas nosacījumiem bija vadīt un pārstāvēt komercsabiedrību, tajā skaitā pildīt nodokļu maksātāja likumā „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 3.punktā noteikto pienākumu iesniegt nodokļu administrācijai elektroniska dokumenta veidā šajā likumā vai konkrēto nodokļu likumos paredzētās nodokļu deklarācijas un informatīvās deklarācijas normatīvajos aktos noteiktajos termiņos.

Atbilstoši likuma „Par grāmatvedību" 3.pantam komercsabiedrības vadītājs organizē grāmatvedības kārtošanu. Tātad pieteicējam kā SIA „/Nosaukums A/" amatpersonai jāapzinās sava atbildība saistībā ar sabiedrības vadīšanu un pārstāvēšanu ar visiem no tā izrietošajiem pienākumiem un tiesībām.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 19.punktu nodokļa deklarācija ir nodokļu administrācijai iesniedzamā nodokļu maksātāja nodokļa deklarācija (arī tās pielikumi), pārskats, nodokļa aprēķins, ziņojums vai paziņojums, kurā norādāmi budžetā maksājamie nodokļi un no budžeta atmaksājamās nodokļu summas.

Tiesa norāda, ka nodokļu deklarāciju iesniegšanas mērķis ir nodrošināt VID iespēju pārliecināties par sabiedrības saimnieciskās darbības veikšanu vai arī neveikšanu, secīgi konstatējot, vai sabiedrībai ir radies pienākums valstij maksāt nodokļus. Ja sabiedrība nesniedz VID nekādu informāciju, tad VID nevar gūt pārbaudāmu informāciju arī par to, ka sabiedrība saimniecisko darbību neveic vispār. Turklāt, kā izriet no lietas materiāliem, VID pirms SIA „/Nosaukums A/" darbības apturēšanas brīdināja sabiedrību par deklarācijas iesniegšanas nepieciešamību *(lietas 26.lapa)*, minēto darbību izpildei dodot laiku, bet sabiedrība, proti, pieteicējs sabiedrības vārdā, VID aicinājumu atstāja bez ievērības.

Tādējādi noraidāms ir pieteicēja iepriekš minētais arguments, ka viņam faktiski nebija iemesla sabiedrības vārdā iesniegt VID nodokļu deklarācijas.

[13] Atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 34.^{3}panta trešajai daļai, ja persona apstrīd lēmumu par tās iekļaušanu riska personu sarakstā, VID izskata iesniegumu un piecu darbdienu laikā pēc iesnieguma saņemšanas pieņem attiecīgu lēmumu.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesa konstatē, ka Sākotnējais lēmums pieņemts 2015.gada

12.jūnijā, bet 2015.gada 3.jūlijā (piektdiena) VID saņemts Sākotnējā lēmuma apstrīdēšanas iesniegums, tādējādi atbilstoši iepriekš minētajai tiesību normai Lēmums bija jāpieņem līdz 2015.gada 10.jūlijam ieskaitot (piektdiena).

Tā kā Lēmums pieņemts 2015.gada 13.jūlijā (pirmdienā), ir konstatējams, ka ir pārkāpts likumā noteiktais procesuālais termiņš par vienu dienu.

Atbilstoši administratīvo tiesu praksei apstrīdēšanas iesnieguma neizskatīšana noteiktajā termiņā pati par sevi nepadara pārsūdzēto lēmumu par prettiesisku. Apstāklis, ka iestāde noteiktajā termiņā neizskata apstrīdēšanas iesniegumu, privātpersonai dod tiesības, negaidot galīgo iestādes lēmumu, vērsties tiesā, prasot atcelt Sākotnējo lēmumu. Apstāklis, ka iestāde nepamatoti ir kavējusies ar lēmuma pieņemšanu, var tikt vērtēts vienīgi no aspekta, vai tādējādi ir pieņemts pieteicējam nelabvēlīgāks lēmums, kāds tas varētu būt, pieņemot to noteiktā termiņā. Pārbaudot Lēmuma saturu, tiesa konstatē, ka tā pieņemšanas laikā nav iegūti nekādi jauni papildu pierādījumi, kas varētu mainīt Lēmuma saturu, un secināms, ka Lēmuma tiesiskās sekas būtu tādas pašas arī tad, ja tas tiktu pieņemts likumā noteiktajā termiņā. Līdz ar to procesuālā termiņa nokavējums nav uzskatāms par tādu iemeslu, kura dēļ konkrēto Lēmumu tiesa varētu atcelt.

[14] Tiesa norāda, ka citiem pieteicēja argumentiem šīs lietas izšķiršanā nav izšķirošas nozīmes, tādēļ tiesa tos atsevišķi spriedumā neatrunā.

[15] Izvērtējot spriedumā konstatēto, tiesa secina, ka pieteikums ir noraidāms, bet Lēmums atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš konstatēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu un 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona

tiesa

nosprieda

pilnībā noraidīt /pers. A/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2015.gada 13.jūlija lēmuma Nr.22.11/L-28426 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese A.Pūcīte